

Tale til Åbning af Kulturdagene 2020 i Ølgod

Hvad er i grunden forskellen på en stor og en lille by? Og hvorfor ser vi afvandringen fra det lille samfund mod den store by? Forklaringen afhænger nok en del af vores alder. Er vi unge er det måske studiemulighederne, er vi færdige med disse spiller jobmulighederne en væsentlig rolle. Senere i livet synes vi måske, at der sker for lidt i den lille by. Ikke mindst tænker man på kulturen. Kultur er tankemæssigt umiddelbart noget, der er forbeholdt den store by.

Her i Ølgod har man en pay off eller slogan om man vil:
"Ølgod Danmarks mindste storby"

Når det gælder kulturtilbud, så er Ølgod i sandhed en storby.

Der udfoldes mange forskellige bestræbelser rundt omkring i danske byer for at skabe opmærksom. Er disse kulturdage i Ølgod så et sådant engangstilbud? Nej slet ikke for Kulturdagene i Ølgod har været gennemført i 30 år.

Over 2 måneder kan indbyggerne i Ølgod glæde sig over at kunne deltage i et væld af forskellige arrangementer.

Vi kommer med alle vores personlige forskelligheder, og kulturbegivenhederne bringer os for en stund sammen om en oplevelse og vi går igen derfra med vores forskelligheder, men når det er rigtig godt, har det oplevede bibragt os indsigt og bidraget til at opbygge et lille lag af fælles forståelse.

Når et relativ mindre samfund som Ølgod er fælles om så mange aktiviteter og tilbud som tilfældet er, så bidrager kulturen til at skabe nærvær og identitet.

Hvordan kan det lade sig gøre, at et bysamfund af Ølgods størrelse kan præstere disse mange kulturtilbud og hvert andet år være rammen om en imponerende udendørs kunstudstilling? Det må undre enhver, der ikke er fra Ølgod.

Jeg har prøvet at se lidt på, hvem der står bag disse kulturdage.

Man konstaterer meget hurtigt, at Ølgod har en helt særlig KVINDEKULTUR

For der er udelukkende kvinder i bestyrelsen og udvalgene. Ikke bare i ét udvalg er der sneget sig en mand ind. Jeg ser for mig disse kvinder sidde sammen og pludselig opdager de, at der ikke er kommet så meget som én eneste mand med. ”jeg kan næsten høre, at en af dem siger: ”Er vi ikke nødt til at have blot en mand med?” Ingen siger noget for en stund, men pludselig brydes tavsheden: ”Kan vi ikke blot sætte Hans Vestager ind som suppleant?”. Anerkendende nikke.

Og sådan forholder det sig, at kvinderne i Ølgod bestemmer det hele omkring kulturdagene og udfører alt arbejdet i de forskellige udvalg.

Det er måske også værd at notere sig, at den som verdens største virksomheder frygter mest er en kvinde, der har haft sin opvækst i netop Ølgod.

Om det med den særlige kvindekultur i Ølgod er årsagen til at indbyggerantallet har været faldende, ved jeg ikke. Det handler nok mest om at være sig meget bevidst om, hvilke målgrupper man henvender sig til. Det forekommer mig umiddelbart, at der er 2 helt oplagte målgrupper, som kan forøge indbyggertallet i Ølgod:

1: at stærke kvinder med en vis hang til dominans må være interesseret i at flytte til Ølgod

2: at mænd, der sætter pris på, at kvinderne gør alt arbejdet mod, at de indordner sig.

Personligt kan jeg godt se mig selv sidde i skyggen af et træ på torvet i Ølgod sammen med ligestillede mænd. Drikker af vores medbragte the og kaffe og nyder de mange skønne kunstværker. Gå hjem til den ventende frokost, tage en lille lur, og så om eftermiddagen op og gentage det hele. Denne gang dog foran bryghuset, hvor theen og kaffen er skiftet ud med en tår af den gode lokalt bryggede øl.

Jo, her i Ølgod kan en mand bliver gammel og være uden risiko for at ende som en "Arne".

Med disse ord ønsker jeg det bedste for Ølgod og for arrangørerne og deltagerne i Kulturdagenes mange oplevelser.